

Chambre des Représentants

SESSION 1960-1961.

2 DÉCEMBRE 1960.

PROJET DE LOI

portant approbation de l'arrangement de Madrid concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce du 14 avril 1891 révisé à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911, à La Haye le 6 novembre 1925, à Londres le 2 juin 1934 et à Nice le 15 juin 1957.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 14 avril 1891 fut signé à Madrid un Arrangement international par lequel les Etats signataires, dont la Belgique, s'engageaient à assimiler l'enregistrement d'une marque de fabrique ou de commerce auprès du Bureau international pour la Protection de la Propriété industrielle au dépôt de cette marque auprès de leurs services nationaux.

Cet Arrangement a été révisé les 14 décembre 1900, 2 juin 1911, 6 novembre 1925, 2 juin 1934, par des conventions successives qui ont fait l'objet respectivement des lois d'approbation du 9 décembre 1901, du 10 juin 1914, du 23 mai 1929 et du 2 juin 1939.

La Conférence diplomatique qui s'est réunie à Nice du 4 au 15 juin 1957 a révisé une nouvelle fois le dit arrangement

Les modifications qui ont été apportées par cette conférence au texte de l'arrangement tel qu'il a été approuvé par la loi du 2 juin 1939 ont principalement trait aux points suivants :

- 1) indépendance relative des marques;
- 2) limitation territoriale facultative de la portée de l'enregistrement international;
- 3) marques de service;
- 4) enregistrement par classe;
- 5) refus de protection par certains pays;
- 6) date de l'enregistrement international;
- 7) renouvellement de l'enregistrement international;
- 8) adaptation des émoluments;

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1960-1961.

2 DECEMBER 1960.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de overeenkomst van Madrid betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken van 14 april 1891, herzien te Brussel op 14 december 1900, te Washington op 2 juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 november 1925, te Londen op 2 juni 1934 en te Nice op 15 juni 1957.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op 14 april 1891 werd te Madrid een internationale Overeenkomst ondertekend waarbij de overeenkomstsluitende landen, waaronder België, er zich toe verbonden de inschrijving van een fabrieks- of handelsmerk bij het Internationaal Bureau voor de bescherming van de industriële eigendom gelijk te stellen met het dépôt van dit merk bij hun nationale diensten.

Deze Overeenkomst werd herzien op 14 december 1900, 2 juni 1911, 6 november 1925, 2 juni 1934, door opeenvolgende conventies die respectievelijk goedgekeurd werden bij de wetten van 9 december 1901, van 10 juni 1914, van 23 mei 1929 en van 2 juni 1939.

De diplomatieke Conferentie die plaats gevonden heeft te Nice van 4 tot 15 juni 1957, heeft deze Overeenkomst opnieuw herzien.

De wijzigingen die door deze Conferentie gebracht werden aan de bij de wet van 2 juni 1939 goedgekeurde tekst van de overeenkomst hebben voornamelijk betrekking op de volgende punten :

- 1) betrekkelijke onafhankelijkheid der merken;
- 2) facultatieve territoriale beperking van de draagwijdte der internationale inschrijving;
- 3) dienstmerken;
- 4) inschrijving per klasse;
- 5) weigering van bescherming vanwege zekere landen;
- 6) datum der internationale inschrijving;
- 7) vernieuwing der internationale inschrijving;
- 8) aanpassing der emolumenten;

9) délai de grâce pour l'accomplissement de certaines formalités;

10) unification des lois nationales;

11) comité des Directeurs des Offices nationaux;

12) entrée en vigueur du nouvel arrangement;

13) dénonciation facultative de l'ancien arrangement.

Ainsi qu'il résulte du commentaire ci-annexé, les modifications susdites — qui sont, comme toute œuvre internationale, le résultat d'un compromis entre tendances diverses — constituent dans leur ensemble une nouvelle amélioration du système d'enregistrement international des marques créé par l'Arrangement de Madrid du 14 avril 1891.

C'est pourquoi l'Arrangement de Madrid concernant l'enregistrement des marques de fabrique ou de commerce, révisé à Nice, le 15 juin 1957, a été signé au nom du Chef de l'Etat.

C'est cet arrangement que nous avons l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre des Affaires étrangères,

9) termijn van uitstel voor het vervullen van zekere formaliteiten;

10) eenmaking der nationale wetten;

11) Raad van Directeuren der nationale Diensten;

12) van kracht worden van de nieuwe overeenkomst;

13) facultatieve opzegging van de vroegere overeenkomst.

Zoals uit de hierbijgaande toelichting blijkt, maken de hogervermelde wijzigingen die, zoals elk internationaal werk, het resultaat zijn van een compromis tussen diverse strekkingen in hun geheel een nieuwe verbetering uit van het bij de Overeenkomst van Madrid van 14 april 1891 ingericht stelsel van internationale inschrijving der merken.

De te Nice op 15 juni 1957 herziene Overeenkomst van Madrid betreffende de internationale inschrijving der fabrieks- of handelsmerken werd dan ook in naam van het Staatshoofd ondertekend.

Het is deze overeenkomst die wij de eer hebben aan uw besprekingen te onderwerpen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. WIGNY.

Le Ministre des Affaires économiques,

De Minister van Economische Zaken,

J. VAN DER SCHUEREN.

COMMENTAIRE DES PRINCIPALES MODIFICATIONS APPORTEES PAR L'ARRANGEMENT DE NICE DU 15 JUIN 1957 A L'ARRANGEMENT DE MADRID DU 14 AVRIL 1891, CONCERNANT L'ENREGISTREMENT INTERNATIONAL DES MARQUES DE FABRIQUE OU DE COMMERCE, REVISE A BRUXELLES LE 14 DECEMBRE 1900, A WASHINGTON LE 2 JUIN 1911, A LA HAYE LE 6 NOVEMBRE 1925 ET A LONDRES, LE 2 JUIN 1934.

1. — Indépendance relative des marques.

Suivant le texte de l'Arrangement de Madrid approuvé par la loi du 2 juin 1939, quiconque désire obtenir l'enregistrement international d'une marque doit la faire enregistrer préalablement auprès de l'Administration du « pays d'origine » (lequel est déterminé par l'Arrangement) et introduire par le canal de cette administration, sa demande d'enregistrement international. Un tel enregistrement a pour effet que la marque est protégée dans tous les pays contractants autres que le pays d'origine, comme si elle avait été déposée directement auprès des administrations nationales de ces pays. Toutefois, la protection de la marque y est subordonnée à sa protection dans le pays d'origine, de telle manière que si celle-ci a cessé, celle-là disparaît également.

Des propositions ont été faites de rendre la protection dans les autres pays contractants indépendantes de la protection dans le pays d'origine.

Le nouvel arrangement a adopté une solution intermédiaire : indépendance des marques après un délai de

TOELICHTING BIJ DE VOORNAAMSTE WIJZIGINGEN DOOR DE OVEREENKOMST VAN NICE VAN 15 JUNI 1957 GEBRACHT AAN DE OVEREENKOMST VAN MADRID VAN 14 APRIL 1891, BETREFFENDE DE INTERNATIONALE INSCHRIJVING VAN FABRIEKS- OF HANDELSMERKEN, HERZIEN TE BRUSSEL OP 14 DECEMBER 1900, TE WASHINGTON OP 2 JUNI 1911, TE 'S-GRAVENHAGE OP 6 NOVEMBER 1925 EN TE LONDEN OP 2 JUNI 1934.

1. — Betrekkelijke onafhankelijkheid der merken.

Luidens de tekst van de bij de wet van 2 juni 1939 goedgekeurde Overeenkomst van Madrid, moet iedereen die de internationale inschrijving van een merk wenst te bekomen, dit merk vooraf laten inschrijven bij de Administratie van het land van oorsprong (hetwelk bepaald is in de Overeenkomst) en langs deze Administratie om zijn aanvraag tot internationale inschrijving indienen. Deze inschrijving heeft tot gevolg dat het merk in al de andere overeenkomstsluitende landen beschermd is als ware het rechtstreeks gedeponeerd bij de nationale administraties van deze landen. Nochtans is de bescherming van het merk ondergeschikt aan de bescherming die in het land van oorsprong geniet en wel in zulke mate dat wanneer de laatstgenoemde bescherming ophoudt te bestaan, de eerstvermelde eveneens opgeheven wordt.

Voorstellen werden ingediend er toe strekkend de bescherming in de andere overeenkomstsluitende landen onafhankelijk te maken van de in het land van oorsprong verleende bescherming.

De nieuwe overeenkomst heeft een tussenoplossing aangenomen: onafhankelijkheid der merken na afloop van een

5 ans à compter de l'enregistrement international (article 6 chiffre 2).

La dépendance a été maintenue pendant 5 ans afin de permettre aux titulaires de marques de détruire au moyen d'une seule action en justice, les droits qu'un usurpateur aurait acquis dans divers pays, à la suite d'un enregistrement international.

2. — Limitation territoriale facultative.

En application de l'Arrangement actuellement en vigueur, l'enregistrement international sort ses effets automatiquement dans tous les pays contractants.

Cette règle a donné lieu à des critiques dans certains pays membres de l'Union particulière créée par l'Arrangement de Madrid. Elle semble, par ailleurs, avoir empêché d'autres pays d'adhérer à cet arrangement.

Les adversaires de « l'extension automatique » lui reprochent d'encombrer, sans utilité pour les intéressés, les registres de nombreux pays de marques que leurs titulaires n'ont pas l'intention d'exploiter dans ces pays. Ils préconisent dès lors un système suivant lequel l'enregistrement international ne s'étendrait qu'aux pays pour lesquels cette extension est demandée d'une manière expresse par le titulaire de la marque.

D'autres pays sont restés d'ardents défenseurs du système actuel de l'extension automatique. Compte tenu de la nécessité d'éviter l'effritement de l'Union de Madrid et de favoriser l'adhésion d'un certain nombre d'autres pays, un article 3bis a été inséré dans l'arrangement suivant lequel le système actuel de l'extension automatique est maintenu en principe, mais chaque pays contractant a le droit de décider que les effets de l'enregistrement international ne s'étendront à son territoire que si les titulaires de marques en font la demande expresse accompagnée du paiement d'un complément de taxe.

Il incombera au Gouvernement, si l'Arrangement de Nice est approuvé, de juger d'après les circonstances, soit au moment de la ratification, soit après celle-ci, de l'opportunité de réclamer l'application de cet article 3bis à la Belgique.

3. — Marques de service.

La législation de certains pays a admis récemment l'existence de marques de service au même titre que les marques de fabrique et de commerce traditionnelles. D'autres pays restent résolument hostiles à de telles marques et font valoir notamment que le droit aux dénominations, dites « marques de service » relève plutôt du droit d'enseigne et par conséquent du domaine de la concurrence déloyale.

L'Arrangement a été modifié de telle manière que l'enregistrement international d'une marque pourra être demandé non seulement pour des produits mais également pour des services (voir notamment article 1, chiffre 2 et article 3, chiffre 2). L'enregistrement international n'ayant pas d'autres effets que le dépôt national, un tel enregistrement d'une marque de service n'aura d'effets que dans les pays dont la législation sur les marques concerne aussi bien les marques de service que les marques de fabrique ou de commerce.

4. — Enregistrement par classes.

L'Arrangement actuel permet au titulaire d'une marque d'introduire une demande d'enregistrement internationale de celle-ci pour un nombre illimité de produits, sous la

termijn van 5 jaren te rekenen van het tijdstip der internationale inschrijving af (artikel 6, cijfer 2).

De afhankelijkheid werd behouden gedurende 5 jaren ten einde de titularissen van merken in de mogelijkheid te stellen om door één enkele rechtsvordering, de rechten die door een ontlenaar ingevolge een internationale inschrijving in de onderscheiden landen zouden verworven zijn, te niet te doen.

2. — Facultatieve territoriale beperking.

Krachtens de nu in voege zijnde overeenkomst heeft de internationale inschrijving automatisch uitwerking in al de overeenkomstsluitende landen.

Deze regel heeft aanleiding gegeven tot kritiek in zekere landen die lid zijn van de bij de overeenkomst van Madrid opgerichte bijzondere Unie. Hij schijnt, daarenboven andere landen belet te hebben tot deze Overeenkomst te treden.

De tegenstanders van de « automatische uitbreiding » verwijten aan dit stelsel, dat hierdoor, zonder enig nut voor de belanghebbenden, de registers van talrijke landen overstelpt worden met merken die hun titularissen niet van zinnens zijn aan te wenden in deze landen. Zij bevelen dan ook een stelsel aan volgens hetwelk de internationale inschrijving zich enkel zou uitstrekken tot de landen waarvoor de houder van het merk uitdrukkelijk de uitbreiding zou vragen.

Andere landen zijn hardnekkig het huidig stelsel van automatische uitbreiding blijven verdedigen. Ten einde het uiteenvallen van de Unie van Madrid te beletten en tevens de toetreding van een zeker aantal andere landen te bevorderen werd een artikel 3bis in de Overeenkomst ingelast, volgens hetwelk het huidig systeem van automatische uitbreiding in beginsel behouden wordt, maar elk overeenkomstsluitend land het recht heeft te bepalen dat de uitwerking van de internationale inschrijving zich slechts dan tot zijn grondgebied zal uitstrekken, indien de houders van de merken zulks uitdrukkelijk verzoeken en mits betaling van een aanvullende taxe.

Indien de overeenkomst van Nice wordt goedgekeurd, zal de Regering dienen te oordelen naar gelang de omstandigheden, hetzij op het ogenblik van de bekrachtiging, hetzij later, of het past de toepassing van artikel 3bis voor België in te roepen.

3. — Dienstmerken.

Sommige landen hebben onlangs in hun wetgeving het bestaan van dienstmerken aanvaard onder dezelfde titel als de traditionele handels- of fabrieksmerken. Andere landen blijven volstrekt gekant tegen dergelijke merken en laten namelijk gelden dat het recht op benamingen, genoemd « dienstmerken », eerder behoort tot het recht op het uithangbord en het bijgevolg binnen het gebied der oneerlijke mededinging valt.

De Overeenkomst werd aldus gewijzigd dat de internationale inschrijving van een merk zal kunnen gevraagd worden, niet alleen voor waren maar ook voor diensten (zie ondermeer artikel 1 cijfer 2 en artikel 3 cijfer 2). Daar de internationale inschrijving dezelfde uitwerking heeft als het nationaal depôt, zal zulke inschrijving van een dienstmerk slechts uitwerking hebben in de landen wier merkenwetgeving zowel de dienstmerken als de fabrieks- of handelsmerken omvat.

4. — Inschrijving per klasse.

De huidige Overeenkomst maakt het de houder van een merk mogelijk een verzoek om internationale inschrijving van dit merk in te dienen voor een onbeperkt aantal pro-

seule réserve que si la liste de produits comprend plus de 100 mots, une légère surtaxe est due. Cette faculté donne lieu à des abus en ce sens que des titulaires de marques sollicitent l'enregistrement pour de nombreux produits pour lesquels ils ne les utiliseront jamais.

En vue de freiner de telles pratiques, la Conférence a introduit dans l'Arrangement, une disposition qui prévoit que l'enregistrement international sera fait par classes de produits et services (article 3, chiffre 2) et que tout enregistrement pour plus de 3 classes donnera lieu au paiement d'une surtaxe pour chaque classe au delà de la troisième (article 8, chiffre 2b).

L'enregistrement par classes aura au surplus l'avantage de faciliter les recherches d'antériorité parmi les marques existantes.

Il est à noter que suivant le nouvel arrangement, l'adoption d'un tel système d'enregistrement n'aura pas pour effet de lier le juge national, en ce qui concerne l'appréciation de la similarité des produits (article 4, chiffre 1).

5. — Refus de protection par certains pays.

L'enregistrement international d'une marque vaut dépôt de celle-ci auprès des administrations nationales des pays contractants. Dans nombre de pays le dépôt d'une marque, soit auprès de l'Administration nationale, soit par le canal d'un enregistrement international, est suivi d'un examen de fond portant sur la validité de la marque et au résultat favorable duquel est subordonnée l'inscription de la marque dans le registre national. A l'égard des pays qui appliquent ce système dit « d'examen préalable », l'Arrangement de Madrid prévoit l'obligation, pour leurs administrations nationales, de faire connaître dans un délai d'un an à compter de l'enregistrement international, leur refus éventuel d'enregistrement national en indiquant les motifs de ce refus. Les administrations qui n'ont fait aucune notification au Bureau international dans ce délai sont censées avoir accepté la marque.

L'interprétation donnée à ces dispositions par certaines administrations nationales de même que des pratiques adoptées par certaines autres ont donné lieu à critiques. Ces interprétations et pratiques consistent surtout, d'une part dans la notification successive des motifs de refus d'enregistrement — une première série de motifs étant notifiée dans un délai d'un an tandis que les autres le sont au delà de ce délai — et d'autre part dans le refus de protection, pour l'unique motif que l'enregistrement a été demandé pour un nombre de classes supérieur au nombre autorisé par la législation nationale. Par ailleurs, la présomption d'acceptation à défaut de notification de refus dans le délai susindiqué est interprétée par certains pays comme une présomption « juris tantum », ce qui crée une insécurité nuisible aux intérêts des titulaires de marques.

Des dispositions ont été introduites dans l'Arrangement en vue de mettre fin à cette situation. L'Arrangement tel qu'il a été révisé stipule que tous les motifs de refus doivent être communiqués au Bureau international dans le délai prescrit (article 5, chiffre 2) et que « la protection ne pourra être refusée, même partiellement, pour le seul motif que la législation nationale n'autoriserait l'enregistrement que dans un nombre limité de classes ou pour un nombre limité de produits ou de services » (article 5, chiffre 1 in fine). Il prévoit enfin que la situation

dukten, met het enig voorbehoud dat, wanneer de lijst der produkten meer dan 100 woorden bevat, een kleine bijtaxe verschuldigd is. Deze mogelijkheid geeft aanleiding tot misbruiken in deze zin dat de houders van merken de inschrijving verzoeken van talrijke produkten voor dewelke zij deze merken nooit zullen gebruiken.

Ten einde dergelijke handelwijze te beperken, heeft de Conferentie in de Overeenkomst een bepaling ingelast die voorziet dat de internationale inschrijving zal gebeuren per klassen van produkten en diensten (artikel 3, cijfer 2) en dat elke inschrijving voor meer dan 3 klassen onderworpen zal zijn aan de betaling van een bijtaxe voor elke klasse boven de derde (artikel 8, cijfer 2b).

De klasse-inschrijving zal bovendien het voordeel bieden het opzoeken van eerdere merken onder de bestaande merken te vergemakelijken.

Er dient aangestipt dat, volgens de nieuwe overeenkomst, het aanvaarden van dergelijk inschrijvingsstelsel de nationale rechter niet bindt voor wat betreft de beoordeling van de gelijkaardigheid der produkten (artikel 4, cijfer 1).

5. — Weigering van bescherming vanwege zekere landen.

De internationale inschrijving van een merk geldt als een dépôt van dit merk bij de nationale administraties van de overeenkomstsluitende landen. In tal van deze landen wordt het dépôt van een merk, dat bij de nationale Administratie of langs een internationale inschrijving omverricht wordt, gevolgd door een onderzoek ten gronde betreffende de geldigheid van het merk; de inschrijving van het merk in het nationaal register is afhankelijk van het gunstig resultaat van dit onderzoek. Ten overstaan van de landen die dit systeem « vooronderzoek » genoemd, toepassen, legt de Overeenkomst van Madrid aan hun nationale Administraties de verplichting op om, binnen de termijn van één jaar te rekenen van het tijdstip der internationale inschrijving af, kennis te geven van hun eventuele weigering tot nationale inschrijving met aanduiding van de redenen van die weigering. De administraties die binnen deze termijn generlei beslissing ter kennis van het Internationaal Bureau hebben gebracht, worden geacht het merk aan te nemen.

De door bepaalde nationale administraties aan deze bepalingen gegeven interpretatie evenals de door sommige andere aangenomen handelwijze hebben aanleiding gegeven tot kritiek. Deze interpretaties en handelwijzen bestaan vooral, enerzijds, in een opeenvolgende notificatie van redenen tot weigering een eerste reeks redenen wordt binnen de termijn van 1 jaar medegedeeld terwijl de andere slechts genotificeerd worden na het verstrijken van deze termijn en, anderzijds, in het weigeren van de bescherming om de enige reden dat de inschrijving gevraagd wordt voor een groter aantal klassen dan door de nationale wetgeving wordt toegelaten. Anderzijds, wordt het vermoeden van aanvaarding bij afwezigheid van enige kennisgeving van weigering binnen voormelde termijn, door sommige landen geïnterpreteerd als een vermoeden « juris tantum » wat een onzekerheid schept die schadelijk is voor de belangen der houders van merken.

In de Overeenkomst werden dan ook bepalingen ingelast die er toe strekken een einde te maken aan deze toestand. De overeenkomst zoals zij herzien werd bepaald dat al de redenen tot weigering binnen de gestelde termijn aan het Internationaal Bureau moeten medegedeeld worden (artikel 5, cijfer 2) en dat de bescherming niet kan worden geweigerd, zelfs niet gedeeltelijk, enkel en alleen omdat de nationale wetgeving de inschrijving slechts in een beperkt aantal klassen of voor een beperkt aantal waren of diensten zou toelaten (artikel 5, cijfer 1 in fine) — Zij bepaalt ten

juridique dans laquelle se trouvera le titulaire d'une marque dont l'enregistrement international n'aura pas fait l'objet dans un des pays de l'Union de Madrid, d'un refus de l'Administration nationale dans les délais prescrits, sera la même que si la marque avait été enregistrée dans ce pays (article 5 - chiffre 5).

6. — Date de l'enregistrement international.

L'enregistrement a lieu, suivant le texte actuel de l'Arrangement, à la date de la réception de la demande par le Bureau international. Le nouveau texte prévoit qu'il aura lieu à la date de la réception de la demande par l'Administration nationale (article 3 chiffre 4). Cette notification aura pour effet de mettre les ressortissants des divers pays contractants sur un pied de parfaite égalité et permettra à un certain nombre d'entre eux de ne pas perdre les droits de priorité reconnus à ceux dont la marque est enregistrée internationalement dans les 6 mois du dépôt dans le pays d'origine.

7. — Renouvellement de l'enregistrement.

Une simplification substantielle a été apportée aux formalités prescrites pour les renouvellements périodiques de l'enregistrement international. Au lieu de devoir accomplir, lors de chaque renouvellement, toutes les formalités prescrites pour l'enregistrement initial, le titulaire d'un enregistrement international pourra, suivant le nouveau texte, renouveler celui-ci par le simple versement au Bureau international de l'émolument prévu à cet effet (article 7, chiffre 1).

Cette simplification a été rendue possible par l'adoption de l'indépendance relative des marques dont question ci-dessus sub. 1.

A titre exceptionnel, le premier renouvellement qui suivra l'entrée en vigueur de l'arrangement révisé à Nice devra comporter l'indication des classes auxquelles se rapporte l'enregistrement (article 7, chiffre 3).

8. — Adaptation des émoluments.

Le taux des émoluments prévus pour l'enregistrement international des marques et le renouvellement de celui-ci a été adapté modérément (article 8, chiffre 2). Il n'avait d'ailleurs plus été modifié depuis 1934.

En corrélation avec l'adoption de la limitation territoriale facultative (voir sub 2) et de l'enregistrement par classes (voir sub 4), ont été créés deux émoluments nouveaux d'un montant modique, destinés à être distribués aux pays contractants suivant la système défini à l'article 8. Cette mesure a été prise surtout en vue de prévenir la défection de certains pays à l'égard de l'Union de Madrid.

9. — Délai de grâce pour l'accomplissement de diverses formalités.

L'Arrangement de Madrid fixe un délai pour l'accomplissement des formalités prescrites pour obtenir, soit une seconde période d'enregistrement de dix ans — dans le cas d'un enregistrement fractionné — soit le renouvellement de l'enregistrement et sanctionne le défaut d'accomplissement de ces formalités par la perte du droit à l'enregistrement ou au renouvellement.

slotte dat de juridische toestand van de houder van een merk waarvan de internationale inschrijving geen aanleiding gegeven heeft in een van de landen van de Unie van Madrid tot een weigering vanwege de nationale Administratie binnen de gestelde termijn, dezelfde zal zijn als ware het merk ingeschreven in dit land (artikel 5, cijfer 5).

6. — Datum der internationale inschrijving.

Luidens de huidige tekst van de Overeenkomst gebeurt de inschrijving op de dag waarop het Internationaal Bureau de aanvraag ontvangt. De nieuwe tekst voorziet dat zij zal geschieden op de datum van aankomst der aanvraag bij de nationale Administratie (artikel 3, cijfer 4). Deze wijziging heeft tot gevolg dat de onderhorigen der onderscheiden overeenkomstsluitende landen op voet van volledige gelijkheid zullen geplaatst zijn, zij zal het sommigen van hen mogelijk maken de prioriteitsrechten niet meer te verliezen, welke toegekend zijn aan hen wiens merk internationaal ingeschreven is binnen de 6 maanden te rekenen vanaf de dag van het dépôt in het land van oorsprong.

7. — Vernieuwing van de inschrijving.

De formaliteiten welke voor de periodieke vernieuwingen van de internationale inschrijving dienen vervuld, werden aanmerkelijk vereenvoudigd. In plaats van bij elke vernieuwing al de formaliteiten te moeten vervullen, welke voor een eerste inschrijving vereist zijn, zal volgens de nieuwe tekst de houder van een internationale inschrijving deze kunnen vernieuwen door eenvoudig het daarvoor voorziene emolument aan het Internationaal Bureau te storten (artikel 7, cijfer 1).

Deze vereenvoudiging werd mogelijk gemaakt door het aanvaarden van de betreffende afhankelijkheid der merken waarvan hierboven sprake onder 1).

Bij uitzondering zal de eerste vernieuwing na de inwerkingtreding van de te Nice herziene Overeenkomst, de klassen van de internationale classificatie, waarop de inschrijving betrekking heeft, moeten aangeven (artikel 7, cijfer 3).

8. — Aanpassing der emolumenten.

Het voor de internationale inschrijving der merken en de vernieuwing ervan voorziene bedrag der emolumenten werd op matige wijze aangepast (artikel 8, cijfer 2). Het werd trouwens sinds 1934 niet meer gewijzigd.

In verband met het aanvaarden van de facultatieve territoriale beperking (zie sub. 2) en de inschrijving per klassen (zie sub. 4) werden twee nieuwe emolumenten van een bescheiden bedrag, bestemd om verdeeld te worden onder de overeenkomstsluitende landen volgens het in het artikel 8 bepaalde systeem, ingevoerd. Deze maatregel werd genomen om te voorkomen dat sommige landen de Unie van Madrid zouden verlaten.

9. — Termijn van uitstel voor het vervullen van verschillende formaliteiten.

De Overeenkomst van Madrid bepaalt een termijn voor het vervullen van de formaliteiten voorgeschreven voor het bekomen, hetzij van een tweede periode van inschrijving van 10 jaren — in het geval van een gesplitste inschrijving —, hetzij van de vernieuwing van de inschrijving en bestraft het niet-vervullen van deze formaliteiten met het verlies van het recht op de inschrijving of op de vernieuwing.

Le nouvel arrangement accorde un délai de grâce de 6 mois pour l'accomplissement de ces formalités (article 7, chiffre 5 et article 8, chiffre 9). Il s'agit là d'un avantage appréciable pour les titulaires de marques.

10. — Unification des lois nationales.

Une disposition a été insérée dans l'Arrangement, en vue de régler la situation des pays qui adoptent une législation uniforme en matière de marques et créent ou non une administration commune pour l'enregistrement de celles-ci (article 9^{quater}).

De tels pays pourront notifier au gouvernement de la Confédération suisse :

a) qu'une administration commune se substituera à l'administration nationale de chacun d'eux et

b) que l'ensemble de leurs territoires respectifs devra être considéré comme un seul pays pour l'application de l'Arrangement de Madrid, en tout ou en partie.

Il est à noter qu'il s'agit d'une faculté et non d'une obligation.

11. — Comité des Directeurs des Offices nationaux.

Il est institué auprès du Bureau international, un Comité des Directeurs des Offices nationaux de la Propriété industrielle des pays contractants ayant un rôle purement consultatif, sauf en ce qui concerne les émoluments et le règlement d'exécution de l'Arrangement au sujet desquels une certaine compétence lui est attribuée (article 10).

L'institution d'un Comité de Directeurs ayant un rôle consultatif ne fait que rendre officiel ce qui existait à titre officieux.

Par ailleurs, l'expérience de ces dernières années a démontré qu'il était nécessaire de modifier le système actuel suivant lequel les émoluments à percevoir par le Bureau international à l'occasion de l'enregistrement international, ne peuvent être modifiés que par les conférences diplomatiques de révision de l'Arrangement de Madrid qui ne peuvent se réunir qu'à des dates très éloignées. De même, la procédure fixée pour l'établissement et la modification du Règlement d'exécution de l'Arrangement manque de la souplesse indispensable. C'est pourquoi le nouvel arrangement a confié au Comité des Directeurs des Offices nationaux la modification des émoluments susdits ainsi que les modifications à apporter au Règlement d'exécution.

Il eût été également souhaitable que soit abandonné l'exigence de l'accord unanime des pays contractants pour réaliser les modifications précitées. Sur ce point, il n'a pas été possible d'obtenir l'unanimité, de sorte que les décisions du Comité des Directeurs devront être prises à l'unanimité des pays représentés. Tel quel, le nouveau système constituera un assouplissement de l'ancien.

De nieuwe overeenkomst staat een termijn van uitstel van 6 maanden toe voor het vervullen van deze formaliteiten (artikel 7, cijfer 5 en artikel 8, cijfer 9). Het gaat hier om een merkelijk voordeel voor de houders van merken.

10. — Eenmaking der nationale wetten.

In de Overeenkomst werd een bepaling ingelast met het oog op het regelen van de toestand der landen die een eenvormige wetgeving inzake merken aannemen en die al dan niet een gemeenschappelijke administratie voor de inschrijving der merken oprichten (artikel 9^{quater}).

Dergelijke landen zullen de Regering van de Zwitserse Bondsstaat ervan kunnen in kennis stellen :

a) dat een gemeenschappelijke Administratie de plaats zal innemen van de nationale Administratie van elk van hen en

b) dat voor de gehele of gedeeltelijke toepassing van de Overeenkomst van Madrid, het geheel van hun onderscheidene grondgebieden zal moeten beschouwd worden als één enkel land.

Er dient aangestipt dat het hier om een mogelijkheid gaat en niet om een verplichting.

11. — Raad van directeurs der nationale diensten.

Er wordt bij het Internationaal Bureau een Raad van Directeurs van de Nationale Diensten voor de industriële eigendom der overeenkomstsluitende landen ingesteld, dewelke, een zuiver raadgevende functie heeft, uitgezonderd voor wat betreft de emolumenten en het Reglement van uitvoering van de Overeenkomst waarvoor hem een zekere bevoegdheid wordt verleend (artikel 10).

De instelling van een Raad van Directeurs met raadgevende functie maakt slechts officieel wat reeds officieus bestond.

Anderzijds heeft de ondervinding der laatste jaren aangetoond dat het nodig was het huidig systeem te wijzigen volgens hetwelk de door het Internationaal Bureau ter gelegenheid van de internationale inschrijving geïnde emolumenten slechts mochten gewijzigd worden door diplomatieke conferenties tot herziening van de Overeenkomst van Madrid, dewelke slechts op ver van elkaar verwijderde kunnen bijeen komen. Evenzo mist de procedure vastgesteld voor het opstellen en de wijziging van het Reglement van uitvoering van de Overeenkomst, de nodige soepelheid. Om deze redenen heeft de nieuwe Overeenkomst aan de Raad van Directeurs der Nationale Diensten de zorg toevertrouwd om de bedoelde emolumenten te wijzigen alsmede veranderingen te brengen aan het Reglement van uitvoering.

Het zou eveneens wenselijk geweest zijn de vereiste van de eensgezindheid van de overeenkomstsluitende landen om voormelde wijzigingen aan te brengen, op te geven. Het is evenwel niet mogelijk geweest over dit punt de eenparigheid te bereiken zodat de beslissingen van de Raad van Directeurs zullen moeten genomen worden met eenparigheid van stemmen der vertegenwoordigde landen. Als dusdanig zal het nieuwe stelsel evenwel een versoepeling uitmaken van het oude.

12. — Entrée en vigueur du nouvel arrangement.

Comme le nouvel arrangement contient des dispositions qui modifient profondément l'ancien, il est prévu qu'il n'entrera en vigueur que lorsque douze pays l'auront ratifié ou y auront adhéré et dans un délai de deux ans à compter du dépôt du douzième instrument de ratification ou d'adhésion (article 12, chiffre 2).

13. — Dénonciation facultative de l'ancien arrangement.

En revisant l'Arrangement de Madrid, la Conférence diplomatique de Nice n'a pas retenu la proposition qui avait été faite d'attribuer à la ratification du nouvel arrangement un effet de dénonciation automatique de l'ancien. Elle a conservé la règle en vigueur suivant laquelle les pays qui auront ratifié le nouvel arrangement resteront soumis au texte actuel dans leur rapport avec les pays qui ne l'auront pas ratifié mais leur a donné cependant la faculté de dénoncer l'ancien arrangement (article 12, chiffre 4).

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 26 octobre 1960, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de l'arrangement de Madrid concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce du 14 avril 1891, révisé à Bruxelles, le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911, à La Haye le 6 novembre 1925, à Londres le 2 juin 1934, et à Nice le 15 juin 1957 », a donné le 7 novembre 1960 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observations.

La chambre était composée de :

Messieurs : J. Suetens, premier président,

L. Moureau et G. Holoye, conseillers d'Etat,

P. De Visscher et J. Roland, assesseurs de la section de législation,

C. Rousseaux, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. Suetens.

Le rapport a été présenté par M. J. Coolen, substitut.

Le Greffier,

(s.) C. ROUSSEAUX.

Le Président,

(s.) J. SUETENS.

12. — Van kracht worden van de nieuwe overeenkomst.

Aangezien de nieuwe overeenkomst bepalingen bevat die de vroegere overeenkomst grondig wijzigen, is er voorzien dat zij slechts in werking zal treden wanneer twaalf landen haar zullen bekrachtigd hebben of tot haar zullen getreden zijn en wel twee jaar nadat de twaalfde akte van bekrachtiging of van toetreding nedergelegd werd (artikel 12, cijfer 2).

13. — Facultatieve opzegging van de vroegere overeenkomst.

Bij de herziening van de Overeenkomst van Madrid heeft de Diplomatieke Conferentie van Nice het ingediende voorstel, dat beoogde dat de bekrachtiging van de nieuwe overeenkomst automatisch een einde zou stellen aan de vroegere Overeenkomst niet weerhouden. Zij heeft de thans geldende regel behouden, volgens dewelke de landen die de nieuwe overeenkomst zullen bekrachtigd hebben gebonden zullen blijven aan de huidige tekst in hun betrekkingen met de landen die haar niet zullen bekrachtigd hebben, doch heeft hen nochtans de mogelijkheid gelaten de vroegere overeenkomst op te zeggen (artikel 12, cijfer 4).

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 26^e oktober 1960 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de overeenkomst van Madrid betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken, van 14 april 1891, herzien te Brussel op 14 december 1900, te Washington op 2 juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 november 1925, te London op 2 juni 1934 en te Nice op 15 juni 1957 », heeft de 7^e november 1960 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : J. Suetens, eerste-voorzitter.

L. Moureau en G. Holoye, raadsheren van State,

P. De Visscher en J. Roland, bijzitters van de afdeling wetgeving,

C. Rousseaux, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. Suetens.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. Coolen, substituit.

De Griffier,

(get.) C. ROUSSEAUX.

De Voorzitter,

(get.) J. SUETENS.

PROJET DE LOI**BAUDOUIN.**

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères et de Notre Ministre des Affaires économiques,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères et Notre Ministre des Affaires économiques sont chargés de déposer, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

L'Arrangement de Madrid, concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce du 14 avril 1891, révisé à Bruxelles le 14 décembre 1960, à Washington le 2 juin 1911, à La Haye le 6 novembre 1925, à Londres le 2 juin 1934 et à Nice le 15 juin 1957, sortira son plein et entier effet.

Art. 2.

Les Belges peuvent revendiquer l'application à leur profit, en Belgique, des dispositions de l'Arrangement visé à l'article 1er, dans tous les cas où ces dispositions sont plus favorables que la loi belge pour protéger leurs marques.

Donné à Bruxelles, le 29 novembre 1960.

WETSONTWERP**BOUDEWIJN,**

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken en van Onze Minister van Economische Zaken,

HEBBEN Wij BESLOTEN EN BESLUITEN Wij :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken en Onze Minister van Economische Zaken zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste artikel.

De Overeenkomst van Madrid betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken van 14 april 1891, herzien te Brussel op 14 december 1900, te Washington op 2 juni 1911 te 's-Gravenhage op 6 november 1925, te Londen op 2 juni 1934 en te Nice op 15 juni 1957, zal volkomen uitwerking hebben.

Art. 2.

De Belgen mogen te hunnen voordele de toepassing in België invoeren van de bepalingen van de in artikel één bedoelde Overeenkomst, in alle gevallen waarin deze bepalingen gunstiger zijn dan de Belgische wet voor het beschermen van hun merken.

Gegeven te Brussel, 29 november 1960.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires Etrangères,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. WIGNY.

*Le Ministre des Affaires Economiques,**De Minister van Economische Zaken,*

J. VAN DER SCHUEREN.

ARRANGEMENT DE MADRID

concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce du 14 avril 1891, révisé à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911, à la Haye le 6 novembre 1925, à Londres le 2 juin 1934 et à Nice le 15 juin 1957.

Arrangement de Madrid concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce.

Article premier.

(1) Les pays auxquels s'appliquent le présent Arrangement sont constitués à l'état d'Union particulière pour l'enregistrement international des marques.

(2) Les ressortissants de chacun des pays contractants pourront s'assurer, dans tous les autres pays parties au présent Arrangement, la protection de leurs marques applicables aux produits ou services enregistrés dans le pays d'origine, moyennant le dépôt desdites marques au Bureau international pour la protection de la propriété industrielle, fait par l'entremise de l'Administration dudit pays d'origine.

(3) Sera considéré comme pays d'origine le pays de l'Union particulière où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux; s'il n'a pas un tel établissement dans un pays de l'Union particulière, le pays de l'Union particulière où il a son domicile; s'il n'a pas de domicile dans l'Union particulière, le pays de sa nationalité s'il est ressortissant d'un pays de l'Union particulière.

Article 2.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les ressortissants des pays n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui, sur le territoire de l'Union particulière constituée par ce dernier, satisfont aux conditions établies par l'article 3 de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

Article 3.

(1) Toute demande d'enregistrement international devra être présentée sur le formulaire prescrit par le Règlement d'exécution; l'Administration du pays d'origine de la marque certifiera que les indications qui figurent sur cette demande correspondent à celles du registre national et mentionnera les dates et les numéros du dépôt et de l'enregistrement de la marque au pays d'origine ainsi que la date de la demande d'enregistrement international.

(2) Le déposant devra indiquer les produits ou les services pour lesquels la protection de la marque est revendiquée, ainsi que, si possible, la ou les classes correspondantes, d'après la classification établie par l'Arrangement de Nice, concernant la classification internationale des produits et services auxquels s'appliquent les marques de fabrique ou de commerce. Si le déposant ne donne pas cette indication, le Bureau international classera les produits ou les services dans les classes correspondantes de ladite classification. Le classement indiqué par le déposant sera soumis au contrôle du Bureau international qui l'exercera en liaison avec l'Administration nationale. En cas de désaccord entre l'Administration nationale et le Bureau international, l'avis de ce dernier sera déterminant.

(3) Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque, il sera tenu :

1° de le déclarer et d'accompagner son dépôt d'une mention indiquant la couleur ou la combinaison de couleurs revendiquée;

2° de joindre à sa demande des exemplaires en couleur de ladite marque, qui seront annexés aux notifications faites par le Bureau international. Le nombre de ces exemplaires sera fixé par le Règlement d'exécution.

OVEREENKOMST VAN MADRID,

betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken van 14 april 1891, herzien te Brussel op 14 december 1900, te Washington op 2 juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 november 1925, te Londen op 2 juni 1934 en te Nice op 15 juni 1957.

(Vertaling.)

Overeenkomst van Madrid betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken.

Artikel 1.

(1) De landen, voor welke deze Overeenkomst geldt, vormen een bijzondere Unie voor de internationale inschrijving van merken.

(2) De onderdanen van elk der Overeenkomstsluitende landen zullen zich in al de andere landen, die bij deze Overeenkomst partij zijn, de bescherming kunnen verzekeren van hun in het land van oorsprong ingeschreven merken voor waren of diensten, door middel van het depot van genoemde merken bij het Internationaal Bureau voor de bescherming van de industriële eigendom, gedaan door de tussenkomst van de Administratie van genoemd land van oorsprong.

(3) Als land van oorsprong, zal beschouwd worden het land van de bijzondere Unie, waar de inzender een daadwerkelijke en wezenlijke inrichting van nijverheid of handel heeft; indien hij een dergelijke inrichting niet heeft in een land van de bijzondere Unie, het land van de bijzondere Unie, waar hij zijn woonplaats heeft; indien hij geen woonplaats heeft in de bijzondere Unie, het land van zijn nationaliteit in het geval hij onderdaan is van een land van de bijzondere Unie.

Artikel 2.

Met de onderdanen van de Overeenkomstsluitende landen worden gelijkgesteld de onderdanen der niet tot deze Overeenkomst getreden landen, die, op het grondgebied van de door deze gevormde bijzondere Unie, voldoen aan de voorwaarden, vastgesteld bij artikel 3 van de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom.

Artikel 3.

(1) Iedere aanvraag voor internationale inschrijving zal moeten worden aangeboden op het formulier, voorgeschreven door het reglement van uitvoering; de Administratie van het land van oorsprong van het merk zal de verklaring afgeven, dat de aanduidingen, die op dat aanvraagformulier voorkomen, overeenstemmen met die van het nationale register en zal de data en de nummers van het depot en van de inschrijving van het merk in het land van oorsprong vermelden evenals de datum van de aanvragen voor internationale inschrijving.

(2) De inzender zal opgave moeten doen van de waren of diensten, waarvoor bescherming van het merk wordt gevraagd, alsmede, indien dit mogelijk is, van de klasse of klassen waaronder zij vallen volgens de classificatie vastgesteld bij de Overeenkomst van Nice, betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten waarop fabrieks- of handelsmerken betrekking hebben. Indien de aanvrager deze opgave niet doet, zal het Internationaal Bureau de produkten of diensten in de overeenkomstige klasse van genoemde, classificatie indelen. De door de aanvrager opgegeven klasse-indeling zal onderworpen zijn aan het toezicht van het Internationaal Bureau, dat zij zal uitoefenen in overleg met de nationale Administratie. Bij verschil van mening tussen de nationale Administratie en het Internationaal Bureau, zal de mening van het Bureau beslissend zijn.

(3) Indien de inzender de kleur als onderscheidend kenmerk van zijn merk verlangt, zal hij gehouden zijn :

1° hiervan melding te maken en bij de inzending een verklaring te voegen, welke de verlangde kleur of vereniging van kleuren aanwijst;

2° bij zijn aanvraag gekleurde exemplaren van bedoeld merk te voegen, welke zullen worden gehecht aan de kennisgevingen van inschrijving, uitgaande van het Internationaal Bureau. Het aantal dezer exemplaren zal worden bepaald bij het reglement van uitvoering.

(4) Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article premier. L'enregistrement portera la date de la demande d'enregistrement international aux pays d'origine pourvu que la demande ait été reçue par le Bureau international dans le délai de deux mois à compter de cette date. Si la demande n'a pas été reçue dans ce délai, le Bureau international l'inscrira à la date à laquelle il l'a reçue. Le Bureau international notifiera cet enregistrement sans retard aux Administrations intéressées. Les marques enregistrées seront publiées dans une feuille périodique éditée par le Bureau international, au moyen des indications contenues dans la demande d'enregistrement. En ce qui concerne les marques comportant un élément figuratif ou un graphisme spécial, le Règlement d'exécution déterminera si un cliché doit être fourni par le déposant.

(5) En vue de la publicité à donner dans les pays contractants aux marques enregistrées, chaque Administration recevra du Bureau international un nombre d'exemplaires gratuits et un nombre d'exemplaires à prix réduit de la susdite publication proportionnels au nombre d'unités, selon les dispositions de l'article 13 (8) de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle, dans les conditions fixées par le Règlement d'exécution. Cette publicité sera considérée dans tous les pays contractants comme pleinement suffisante et aucune autre ne pourra être exigée du déposant.

Article 3bis.

(1) Chaque pays contractant peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la protection résultant de l'enregistrement international ne s'étendra à ce pays que si le titulaire de la marque le demande expressément.

(2) Cette notification ne prendra effet que six mois après la date de la communication qui en sera faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays contractants. Toutefois, ce délai n'est pas applicable aux pays qui feront usage, lors de leur ratification ou adhésion, de la faculté donnée par l'alinéa (1).

Article 3ter.

(1) La demande d'extension à un pays ayant fait usage de la faculté ouverte par l'article 3bis de la protection résultant de l'enregistrement international devra faire l'objet d'une mention spéciale dans la demande visée à l'article 3, alinéa (1).

(2) La demande d'extension territoriale formulée postérieurement à l'enregistrement international devra être présentée par l'entremise de l'Administration du pays d'origine sur un formulaire prescrit par le Règlement d'exécution. Elle sera immédiatement enregistrée par le Bureau international qui la notifiera sans retard à la ou aux Administrations intéressées. Elle sera publiée dans la feuille périodique éditée par le Bureau international. Cette extension territoriale produira ses effets à partir de la date à laquelle elle aura été inscrite sur le registre international; elle cessera d'être valable à l'échéance de l'enregistrement international de la marque à laquelle elle se rapporte.

Article 4.

(1) A partir de l'enregistrement ainsi fait au Bureau international selon les dispositions des articles 3 et 3ter, la protection de la marque dans chacun des pays contractants intéressés sera la même que si cette marque y avait été directement déposée. Le classement des produits ou des services prévu à l'article 3 ne lie pas les pays contractants quant à l'appréciation de l'étendue de la protection de la marque.

(2) Toute marque qui a été l'objet d'un enregistrement international jouira du droit de priorité établi par l'article 4 de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle sans qu'il soit nécessaire d'accomplir les formalités prévues dans la lettre D de cet article.

Article 4bis.

(1) Lorsqu'une marque, déjà déposée dans un ou plusieurs pays contractants, a été postérieurement enregistrée par le Bureau international au nom du même titulaire ou de son ayant cause, l'enregistre-

(4) Het Internationaal Bureau zal de overeenkomstig artikel 1 gedeponeerde merken onmiddellijk inschrijven. De inschrijving zal de datum dragen van de aanvraag voor internationale inschrijving in het land van oorsprong, mits de aanvraag door het Internationaal Bureau ontvangen is binnen twee maanden te rekenen van die datum af. Indien de aanvraag niet binnen die termijn is ontvangen, zal het Internationaal Bureau haar inschrijven op de datum van ontvangst. Het Internationaal Bureau zal van die inschrijving zonder verwijl aan de betrokken Administraties kennis geven. De ingeschreven merken zullen worden openbaar gemaakt in een door het Internationaal Bureau uitgegeven, regelmatig verschijnend blad, met gebruikmaking van de aanduidingen, vervat in de aanvraag om inschrijving. Wat betreft de merken, die een afbeelding of een speciale schrijfwijze bevatten, zal het reglement van uitvoering vaststellen of door de aanvrager een cliché moet worden verstrekt.

(5) Met het oog op de in de Overeenkomstsluitende landen aan de ingeschreven merken te geven openbaarheid, zal elke Administratie van het Internationaal Bureau een aantal kosteloze exemplaren en een aantal exemplaren tegen verminderde prijs van de bovengenoemde publikatie ontvangen, naar evenredigheid van het aantal eenheden, volgens de bepalingen van artikel 13, achtste lid, van de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, onder de bij het reglement van uitvoering vastgestelde voorwaarden. Deze openbaarheid zal in alle Overeenkomstsluitende landen als volkomen voldoende worden beschouwd en geen andere zal van de intender kunnen worden gevorderd.

Artikel 3bis.

(1) Elk Overeenkomstsluitend land kan te allen tijde aan de Regering van de Zwitserse Bondsstaat schriftelijk er van kennis geven, dat de uit de internationale inschrijving voortvloeiende bescherming zich slechts dan tot dat land zal uitstrekken, indien de houder van het merk zulks uitdrukkelijk verzoekt.

(2) Deze kennisgeving zal eerst gevolg hebben zes maanden na dagtekening van de mededeling, die de Regering van de Zwitserse Bondsstaat daarvan aan de andere Overeenkomstsluitende landen doet. Deze termijn geldt evenwel niet voor de landen, die bij de bekrachtiging of de toetreding gebruik maken van het in het eerste lid toegekende recht.

Artikel 3ter.

(1) Het verzoek om de bescherming, voortvloeiende uit de internationale inschrijving, uit te strekken tot een land, dat gebruik heeft gemaakt van de in artikel 3bis toegekende bevoegdheid, zal afzonderlijk vermeld moeten worden in de aanvraag, bedoeld in artikel 3, eerste lid.

(2) Een na de internationale inschrijving gedaan verzoek om de bescherming tot een bepaald land uit te strekken zal door tussenkomst van de Administratie van het land van oorsprong ingediend moeten worden op een door het reglement van uitvoering voorgeschreven formulier. Het zal onmiddellijk ingeschreven worden door het Internationaal Bureau, dat er onverwijld kennis van zal geven aan de betrokken Administratie of Administraties. Het zal openbaar worden gemaakt in het door het Internationaal Bureau uitgegeven, regelmatig verschijnend blad. De uitstrekking der bescherming tot dat land zal eerst gevolg hebben van de datum af waarop zij zal zijn ingeschreven in het internationale register; zij houdt op te gelden, wanneer de internationale inschrijving van het merk, waarop zij betrekking heeft, vervalt.

Artikel 4.

(1) Van het tijdstip der aldus overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 3 en 3ter gedane inschrijving af, zal de bescherming van het merk in elk der betrokken Overeenkomstsluitende landen dezelfde zijn, als ware dit merk daar rechtstreeks gedeponeerd. De in artikel 3 bedoelde klasse-indeling van de waren en diensten bindt de Overeenkomstsluitende landen niet, voor wat betreft de beoordeling van de omvang der bescherming van het merk.

(2) Elk merk, dat het voorwerp is geweest van een internationale inschrijving, zal het recht van voorrang genieten, bij artikel 4 van de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom vastgesteld, zonder dat het nodig is de formaliteiten voorgeschreven onder letter D van dat artikel te vervullen.

Artikel 4bis.

(1) Wanneer een merk, reeds gedeponeerd in een of meer der Overeenkomstsluitende landen, daarna is ingeschreven door het Internationaal Bureau ten name van dezelfde persoon of van diens recht-

ment international sera considéré comme substitué aux enregistrements nationaux antérieurs sans préjudice des droits acquis par le fait de ces derniers.

(2) L'Administration nationale est, sur demande, tenue de prendre acte, dans ses registres, de l'enregistrement international.

Article 5.

(1) Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque, ou la demande d'extension de protection formulée conformément à l'article 3ter, auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire. Un tel refus ne pourra être opposé que dans les conditions qui s'appliqueraient, en vertu de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle, à une marque déposée à l'enregistrement national. Toutefois, la protection ne pourra être refusée, même partiellement, pour le seul motif que la législation nationale n'autoriserait l'enregistrement que dans un nombre limité de classes ou pour un nombre limité de produits ou de services.

(2) Les Administrations qui voudront exercer cette faculté devront notifier leur refus avec indication de tous les motifs, au Bureau international, dans le délai prévu par leur loi nationale et, au plus tard, avant la fin d'une année comptée à partir de l'enregistrement international de la marque ou de la demande d'extension de protection formulée conformément à l'article 3ter.

(3) Le Bureau international transmettra sans retard à l'Administration du pays d'origine et au titulaire de la marque ou à son mandataire, si celui-ci a été indiqué au Bureau par ladite Administration, un des exemplaires de la déclaration de refus ainsi notifiée. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

(4) Les motifs de refus d'une marque devront être communiqués par le Bureau international aux intéressés qui lui en feront la demande.

(5) Les Administrations qui, dans le délai maximum sus-indiqué d'un an, n'auront communiqué au sujet d'un enregistrement de marque ou d'une demande d'extension de protection aucune décision de refus provisoire ou définitif au Bureau international, perdront le bénéfice de la faculté prévue à l'alinéa (1) du présent article concernant la marque en cause.

(6) L'invalidation d'une marque internationale ne pourra être prononcée par les autorités compétentes sans que le titulaire de la marque ait été mis en demeure de faire valoir ses droits en temps utile. Elle sera notifiée au Bureau international.

Article 5bis.

Les pièces justificatives de la légitimité d'usage de certains éléments contenus dans les marques, tels que armoiries, écussons, portraits, distinctions honorifiques, titres, noms commerciaux ou noms de personnes autres que celui du déposant, ou autres inscriptions analogues, qui pourraient être réclamées par les Administrations des pays contractants, seront dispensées de toute légalisation, ainsi que toute certification autre que celle de l'Administration du pays d'origine.

Article 5ter.

(1) Le Bureau international délivrera à toute personne qui en fera la demande, moyennant une taxe fixée par le Règlement d'exécution, une copie des mentions inscrites dans le Registre relativement à une marque déterminée.

(2) Le Bureau international pourra aussi, contre rémunération, se charger de faire des recherches d'antériorité parmi les marques internationales.

(3) Les extraits du Registre international demandés en vue de leur production dans un des pays contractants seront dispensés de toute légalisation.

verkkrijgende, zal de internationale inschrijving beschouwd worden als in de plaats te zijn getreden van de vroegere nationale inschrijvingen, zonder afbreuk te doen aan de rechten, door laatstvermelde inschrijvingen verkregen.

(2) De nationale Administratie is, op aanvraag, gehouden in haar registers van de internationale inschrijving aantekening te houden.

Artikel 5.

(1) In de landen, waar de wetgeving hen daartoe machtigt, zullen de Administraties, aan welke het Internationaal Bureau van de inschrijving van een merk of van het overeenkomstig artikel 3ter gedaan verzoek de bescherming tot deze landen uit te strekken, zal kennis geven, de bevoegdheid hebben te verklaren, dat de bescherming niet op hun grondgebied aan dat merk kan worden verleend. Een dergelijke weigering zal alleen geoorloofd zijn op grond van omstandigheden, die, krachtens de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, van kracht zouden zijn ten aanzien van een merk, ter nationale inschrijving ingezonden. De bescherming zal echter niet kunnen worden geweigerd, zelfs niet gedeeltelijk, enkel en alleen omdat de nationale wetgeving de inschrijving slechts in een beperkt aantal klassen of voor een beperkt aantal waren of diensten zou toelaten.

(2) De administraties, die van deze bevoegdheid gebruik zullen wenssen te maken, zullen van hun weigering, onder opgave van alle redenen, mededeling moeten doen aan het Internationaal Bureau binnen de termijn, door de wet van hun land bepaald, en uiterlijk vóór het einde van een jaar, te rekenen van de internationale inschrijving van het merk af of van het overeenkomstig artikel 3ter gedane verzoek de bescherming tot hun land uit te strekken af.

(3) Het Internationaal Bureau zal zonder verwijl aan de Administratie van het land van oorsprong en aan de rechthebbende op het merk of aan zijn gemachtigde, indien deze door genoemde Administratie aan het Bureau is opgegeven, een der exemplaren doen toekomen van de aldus te zijner kennis gebrachte verklaring van weigering. De belanghebbende zal dezelfde middelen van beroep hebben, als ware het merk door hem rechtstreeks gedeponeerd in het land, waar de bescherming wordt geweigerd.

(4) De redenen van de weigering van een merk zullen door het Internationaal Bureau moeten worden medegedeeld aan de belanghebbenden, die zulks hebben verzocht.

(5) De Administraties, die binnen de hierboven aangeduide termijn van ten hoogste één jaar met betrekking tot een merkinschrijving of een verzoek de bescherming tot hun land uit te strekken generlei beslissing ter kennis van het Internationaal Bureau hebben gebracht, houdende voorlopige of definitieve weigering, zullen ten aanzien van het betrokken merk het recht verliezen als bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

(6) De ongeldigverklaring van een internationaal merk zal door de bevoegde autoriteiten niet kunnen worden uitgesproken, zonder dat de rechthebbende op dat merk is aangemaand zijn rechten tijdig te doen gelden. Zij zal aan het Internationaal Bureau worden medegedeeld.

Artikel 5bis.

De bewijsstukken van de wettigheid van het gebruik van zekere in de merken opgenomen bestanddelen als wapens, wapenschilden, portretten, eervolle onderscheidingen, titels, handelsnamen of namen van personen anders dan die van de aanvrager, of andere overeenkomstige vermeldingen, welke door de Administraties der Overeenkomstsluitende landen mochten worden gevorderd, zullen vrijgesteld zijn van elke legalisatie, alsmede van elke andere waarmerking dan die van de Administratie van het land van oorsprong.

Artikel 5ter.

(1) Het Internationaal Bureau zal aan een ieder, die daartoe aanvraag doet, tegen een in het reglement van uitvoering vastgestelde taxe, een afschrift afgeven van de aantekeningen, in het register ingeschreven met betrekking tot een bepaald merk.

(2) Het Internationaal Bureau zal zich ook tegen vergoeding kunnen belasten met een onderzoek onder de internationale merken naar nieuwheid.

(3) De uittreksels uit het internationale register, die met het oog op hun overlegging in een der Overeenkomstsluitende landen zijn aangevraagd, zullen van iedere legalisatie vrijgesteld zijn.

Article 6.

(1) L'enregistrement d'une marque au Bureau international est effectué pour vingt ans (sous réserve de ce qui est prévu à l'article 8 pour le cas où le déposant n'aurait versé qu'une fraction de l'émolument international), avec possibilité de renouvellement dans les conditions fixées à l'article 7.

(2) A l'expiration d'un délai de cinq ans à dater de l'enregistrement international, celui-ci devient indépendant de la marque nationale préalablement enregistrée au pays d'origine, sous réserve des dispositions suivantes.

(3) La protection résultant de l'enregistrement international, ayant ou non fait l'objet d'une transmission, ne pourra plus être invoquée en tout ou partie lorsque, dans les cinq ans de la date de l'enregistrement international, la marque nationale, préalablement enregistrée au pays d'origine selon l'article premier, ne jouira plus en tout ou en partie de la protection légale dans ce pays. Il en sera de même lorsque cette protection légale aura cessé ultérieurement par suite d'une action introduite avant l'expiration du délai de cinq ans.

(4) En cas de radiation volontaire ou d'office, l'Administration du pays d'origine demandera la radiation de la marque au Bureau international, lequel procédera à cette opération. En cas d'action judiciaire, l'Administration susdite communiquera au Bureau international, d'office ou à la requête du demandeur, copie de l'acte d'introduction de l'instance ou de tout autre document justifiant cette introduction, ainsi que du jugement définitif; le Bureau en fera mention au Registre international.

Article 7.

(1) L'enregistrement pourra toujours être renouvelé pour une période de vingt ans, à compter de l'expiration de la période précédente, par le simple versement de l'émolument de base et, le cas échéant, des émoluments supplémentaires et des compléments d'émoluments prévus par l'article 8, alinéa (2).

(2) Le renouvellement ne pourra comporter aucune modification par rapport au précédent enregistrement en son dernier état.

(3) Le premier renouvellement effectué après l'entrée en vigueur du Présent Acte devra comporter l'indication des classes de la classification internationale auxquelles se rapporte l'enregistrement.

(4) Six mois avant l'expiration du terme de protection, le Bureau international rappellera au titulaire de la marque et à son mandataire, par l'envoi d'un avis officiel, la date de cette expiration.

(5) Moyennant le versement d'une surtaxe fixée par le Règlement d'exécution, un délai de grâce de six mois sera accordé pour le renouvellement de l'enregistrement international.

Article 8.

(1) L'Administration du pays d'origine aura la faculté de fixer à son gré et de percevoir à son profit une taxe nationale qu'elle réclamera du titulaire de la marque dont l'enregistrement international ou le renouvellement est demandé.

(2) L'enregistrement d'une marque au Bureau international sera soumis au règlement préalable d'un émolument international qui comprendra :

a) un émolument de base de 200 francs suisses pour la première marque et de 150 francs pour chacune des marques déposées en même temps que la première;

b) un émolument supplémentaire de 25 francs suisses pour toute classe de la classification internationale en sus de la troisième dans laquelle seront rangés les produits ou services auxquels s'applique la marque;

c) un complément d'émolument de 25 francs suisses par pays pour toute demande d'exécution de protection conformément à l'article 3ter.

(3) Toutefois, l'émolument supplémentaire spécifié à l'alinéa (2), lettre b) pourra être réglé dans un délai à fixer par le règlement d'exé-

Artikel 6.

(1) De inschrijving van een merk bij het Internationaal Bureau geschiedt voor twintig jaar (onder voorbehoud van hetgeen is bepaald in artikel 8 voor het geval, dat de inzender slechts een deel van het internationaal emolument zou hebben gestort) met mogelijkheid tot vernieuwing onder de in artikel 7 gestelde voorwaarden.

(2) Na afloop van een termijn van vijf jaren te rekenen van het tijdstip der internationale inschrijving af, wordt deze inschrijving onafhankelijk van het tevoren in het land van oorsprong ingeschreven nationale merk, met inachtneming van de volgende bepalingen.

(3) De bescherming, die voortvloeit uit de, al of niet overgedragen, internationale inschrijving, zal niet meer geheel of gedeeltelijk kunnen worden ingeroepen, wanneer in de vijf jaren, die sinds de datum van de internationale inschrijving zijn verlopen, het nationale merk, dat reeds tevoren is ingeschreven in het land van oorsprong in de zin van artikel 1, in dat land niet meer geheel of gedeeltelijk wettelijke bescherming geniet. Hetzelfde geldt, wanneer die wettelijke bescherming later zal zijn geëindigd ten gevolge van een vóór het verstrijken van de termijn van vijf jaren ingestelde rechtsovername.

(4) Ingeval van de vrijwillige of ambtshalve doorhaling zal de Administratie van het land van oorsprong aan het Internationaal Bureau verzoeken het merk door te halen, welk Bureau tot deze verrichting zal overgaan. Ingeval een rechtsovername wordt ingesteld, zal de hiervoren genoemde Administratie aan het Internationaal Bureau — hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de eiser — een kopie van de akte van rechtsingang of van enig ander document, waaruit de rechtsingang blijkt, evenals van de definitieve uitspraak doen toekomen; het Bureau zal er melding van maken in het internationale register.

Artikel 7.

(1) De inschrijving zal altijd kunnen worden vernieuwd voor een termijn van twintig jaren, te rekenen van het tijdstip, waarop de voorafgaande termijn afloopt, door het enkele storten van het basis-emolument en in voorkomende gevallen van extra emolumenten en aanvullingsemolumenten, als bedoeld in artikel 8, tweede lid.

(2) De vernieuwing zal generlei wijziging mogen medebrengen van de voorgaande inschrijving zoals deze op het moment vóór de wijziging luidde.

(3) De eerste vernieuwing na de inwerkingtreding van deze Akte zal de klasse van de internationale classificatie, waarop de inschrijving betrekking heeft, moeten aangeven.

(4) Zes maanden voor de afloop van de termijn van bescherming zal het Internationaal Bureau de rechthebbende op het merk en zijn gemachtigde door het zenden van een officieus bericht de juiste datum, waarop de termijn afloopt, in herinnering brengen.

(5) Door storting van een door het reglement van uitvoering vastgestelde extra taxe, zal voor de vernieuwing van de internationale inschrijving een termijn van uitstel van zes maanden kunnen worden verleend.

Artikel 8.

(1) De Administratie van het land van oorsprong zal de bevoegdheid hebben om naar goedvinden een nationale taxe vast te stellen en te haren voordele te innen, welke zij zal vorderen van de rechthebbende op het merk, waarvan de internationale inschrijving of de vernieuwing wordt gevraagd.

(2) De inschrijving van een merk bij het Internationaal Bureau zal zijn onderworpen aan de voorafgaande betaling van een internationaal emolument, dat zal omvatten :

a) een basisemolument van 200 Zwitserse franken voor het eerste merk en van 150 Zwitserse franken voor elk volgend merk, dat gelijk met het eerste wordt ingezonden;

b) een extra emolument van 25 Zwitserse franken voor de vierde en elke volgende klasse der internationale classificatie, waarin de waren of diensten, waarop het merk betrekking heeft, zijn ingedeeld;

c) een aanvullingsemolument van 25 Zwitserse franken per land voor ieder overeenkomstig artikel 3ter gedaan verzoek de bescherming tot bepaalde landen uit te strekken.

(3) Het extra emolument, genoemd in het tweede lid onder b), zal evenwel kunnen worden betaald binnen een door het reglement

cution, si le nombre des classes de produits ou services a été fixé ou contesté par le Bureau international et sans qu'il soit porté préjudice à la date de l'enregistrement. Si, à l'expiration du délai susdit, l'émolument supplémentaire n'a pas été payé ou si la liste des produits ou services n'a pas été réduite par le déposant dans la mesure nécessaire, la demande d'enregistrement international sera considérée comme abandonnée.

(4) Le produit annuel des diverses recettes de l'enregistrement international, à l'exception de celles prévues sous b) et c) de l'alinéa (2), sera réparti par parts égales entre les pays parties au présent Acte par les soins du Bureau international, après déduction des frais et charges nécessités par l'exécution dudit Acte.

Si, au moment de l'entrée en vigueur du présent Acte, un pays n'a encore adhéré ni à l'Acte de La Haye, ni à celui de Londres, il n'aura droit, jusqu'à la date de l'entrée en vigueur de son adhésion, qu'à une répartition de l'excédent de recettes calculé sur la base des anciens textes.

(5) Les sommes provenant des émoluments supplémentaires, visés à l'alinéa (2), lettre b), seront réparties à l'expiration de chaque année entre les pays parties au présent Acte proportionnellement au nombre de marques pour lesquelles la protection aura été demandée dans chacun d'eux durant l'année écoulée, ce nombre étant affecté, en ce qui concerne les pays à examen préalable, d'un coefficient qui sera déterminé par le Règlement d'exécution.

(6) Les sommes provenant des compléments d'émoluments visés à l'alinéa (2), lettre c), seront réparties selon les règles de l'alinéa (5) entre les pays ayant fait usage de la faculté prévue à l'article 3bis.

(7) En ce qui concerne l'émolument de base, le déposant aura la faculté de n'acquitter au moment de la demande d'enregistrement international qu'un montant de base de 125 francs suisses pour la première marque et de 100 francs suisses pour chacune des marques déposées en même temps que la première.

(8) Si le déposant fait usage de cette faculté, il devra, avant l'expiration d'un délai de dix ans, compté à partir de l'enregistrement international, verser au Bureau international un solde d'émolument de base de 100 francs suisses pour la première marque et de 75 francs suisses pour chacune des marques déposées en même temps que la première, faute de quoi, à l'expiration de ce délai, il perdra le bénéfice de son enregistrement. Six mois avant cette expiration, le Bureau international rappellera au déposant et à son mandataire, par l'envoi d'un avis officiel, la date exacte de cette expiration. Si le solde d'émolument de base n'est pas versé avant l'expiration de ce délai au Bureau international, celui-ci radiera la marque, notifiera cette opération aux Administrations nationales et la publiera dans son journal. Si le solde dû pour des marques déposées en même temps n'est pas payé en une seule fois, le déposant devra désigner exactement les marques pour lesquelles il entend payer le solde et acquitter 100 francs suisses pour la première marque de chaque série.

(9) En ce qui concerne le délai de six mois mentionné ci-dessus, la disposition de l'article 7, alinéa (5), est applicable par analogie.

Article 8bis.

Le titulaire de l'enregistrement international peut toujours renoncer à la protection dans un ou plusieurs des pays contractants, au moyen d'une déclaration remise à l'Administration de son pays, pour être communiquée au Bureau international, qui la notifiera aux pays que cette renonciation concerne. Celle-ci n'est soumise à aucune taxe.

Article 9.

(1) L'Administration du pays du titulaire notifiera également au Bureau international les annulations, radiations, renonciations, transmissions et autres changements apportés à l'inscription de la marque dans le registre national, si ces changements affectent aussi l'enregistrement international.

(2) Le Bureau inscrira ces changements dans le Registre international, les notifiera à son tour aux Administrations des pays contractants et les publiera dans son journal.

van uitvoering vast te stellen termijn, indien het aantal klassen van waren of diensten is vastgesteld of betwist door het Internationaal Bureau, en zonder dat zulks ten nadele strekt van het tijdstip van inschrijving. Indien op het tijdstip van afloop van bovengenoemde termijn het extra emolument niet is betaald, of indien de lijst der waren of diensten door de inzender niet is beperkt naar gelang dit noodzakelijk is, zal de aanvraag voor internationale inschrijving als vervallen worden beschouwd.

(4) De jaarlijkse opbrengst der verschillende ontvangsten voor de internationale inschrijving, met uitzondering van de onder b) en c) van het tweede lid genoemde, zal door de zorgen van het Internationaal Bureau in gelijke delen verdeeld worden tussen de landen, die partij zijn bij deze Akte, na aftrek van de kosten en lasten nodig ter uitvoering van deze Akte.

Indien op het ogenblik van het in werking treden van deze Akte een land nog niet tot de Akte van 's-Gravenhage noch tot die van Londen is toegetreden, zal het slechts recht hebben, tot aan het tijdstip van het overschot der ontvangsten berekend op de grondslag der oude teksten.

(5) Het totaal bedrag van de in het tweede lid onder b) bedoelde extra emolumenten zal, aan het einde van elk jaar verdeeld worden onder de landen, die bij deze Akte partij zijn, en wel naar evenredigheid van het aantal merken, waarvoor in elk dier landen gedurende het afgelopen jaar bescherming zal zijn gevraagd, terwijl dat aantal, voor wat betreft de landen met vooronderzoek, een door het reglement van uitvoering te bepalen coëfficiënt krijgt.

(6) Het totaalbedrag van de in het tweede lid onder c) bedoelde aanvullingsemolumenten zal, met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid, worden verdeeld tussen de landen, die gebruik hebben gemaakt van hun bevoegdheid, bedoeld in artikel 3bis.

(7) Voor wat het basismolument betreft zal de inzender de bevoegdheid hebben om op het ogenblik van de aanvraag voor internationale inschrijving slechts te voldoen een basisbedrag van 125 Zwitserse franken voor het eerste merk en van 100 Zwitserse franken voor elk der merken, dat tegelijk met het eerste wordt ingezonden.

(8) Indien de inzender van deze bevoegdheid gebruik maakt, zal hij vóór het einde van een termijn van tien jaren, gerekend van de internationale inschrijving af, aan het Internationaal Bureau ter aanvulling van het basismolument 100 Zwitserse franken moeten storten voor het eerste merk en 75 Zwitserse franken voor elk der merken, tegelijk met het eerste ingezonden, bij gebreke waarvan hij na afloop van die termijn het genot van zijn inschrijving zal verliezen. Zes maanden vóór de afloop zal het Internationaal Bureau de inzender en zijn gevolmachtigde door een officieus bericht herinneren aan de juiste datum van de afloop. Indien de aanvulling op het basismolument niet bij het Internationaal Bureau gestort is vóór het einde van die termijn, zal dit Bureau het merk doorhalen, van deze verrichting kennis geven aan de nationale Administraties en haar bekend maken in zijn blad. Indien de aanvulling, die verschuldigd is voor gelijktijdig ingezonden merken, niet in één keer is betaald, zal de inzender nauwkeurig de merken moeten aanduiden, voor welke hij het aanvullende bedrag wil betalen en zal hij 100 Zwitserse franken voor het eerste merk van iedere serie moeten voldoen.

(9) Voor wat de hierboven vermelde termijn van zes maanden betreft, is de bepaling van artikel 7, vijfde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8bis.

De rechthebbende op de internationale inschrijving kan steeds afstand doen van de bescherming in een of meer der Overeenkomstsluitende landen, door middel van een verklaring, afgegeven aan de Administratie van zijn land, ter mededeling aan het Internationaal Bureau, dat haar ter kennis zal brengen van de landen, waarop deze afstand betrekking heeft. Deze afstand is niet aan enige taxe onderworpen.

Artikel 9.

(1) De Administratie van het land van de rechthebbende zal aan het Internationaal Bureau eveneens kennis geven van elke nietigverklaring, doorhaling, afstand, overdracht en van andere wijzigingen, aangebracht in de inschrijving van het merk in het nationale register, indien deze wijzigingen ook voor de internationale inschrijving van belang zijn.

(2) Het Bureau zal deze wijzigingen in het internationale register inschrijven, er op zijn beurt kennis van geven aan de Administraties der Overeenkomstsluitende landen en ze in zijn blad openbaar maken.

(3) On procédera de même lorsque le titulaire de l'enregistrement international demandera à réduire la liste des produits ou services auxquels il s'applique.

(4) Ces opérations peuvent être soumises à une taxe qui sera fixée par le Règlement d'exécution.

(5) L'addition ultérieure d'un nouveau produit ou service à la liste ne peut être obtenue que par un nouveau dépôt effectué conformément aux prescriptions de l'article 3.

(6) A l'addition est assimilée la substitution d'un produit ou service à un autre.

Article 9bis.

(1) Lorsqu'une marque inscrite dans le Registre international sera transmise à une personne établie dans un pays contractant autre que le pays titulaire de l'enregistrement international, la transmission sera notifiée au Bureau international par l'Administration de ce même pays. Le Bureau international enregistrera la transmission, la notifiera aux autres Administrations et la publiera dans son journal. Si la transmission a été effectuée avant l'expiration du délai de cinq ans à compter de l'enregistrement international, le Bureau international demandera l'assentiment de l'Administration du pays du nouveau titulaire et publiera, si possible, la date et le numéro d'enregistrement de la marque dans le pays du nouveau titulaire.

(2) Nulle transmission de marque inscrite dans le Registre international faite au profit d'une personne non admise à déposer une marque internationale ne sera enregistrée.

(3) Lorsqu'une transmission n'aura pu être inscrite dans le Registre international, soit par suite du refus d'assentiment du pays du nouveau titulaire, soit parce qu'elle a été faite au profit d'une personne non admise à demander un enregistrement international, l'Administration du pays de l'ancien titulaire aura le droit de demander au Bureau international de procéder à la radiation de la marque sur son Registre.

Article 9ter.

(1) Si la cession d'une marque internationale pour une partie seulement des produits ou services enregistrés est notifiée au Bureau international, celui-ci l'inscrira dans son Registre. Chacun des pays contractants aura la faculté de ne pas admettre la validité de cette cession si les produits ou services compris dans la partie ainsi cédée sont similaires à ceux pour lesquels la marque reste enregistrée au profit du cédant.

(2) Le Bureau international inscrira également une cession de la marque internationale pour un ou plusieurs des pays contractants seulement.

(3) Si, dans les cas précédents, il intervient un changement du pays du titulaire, l'Administration à laquelle ressortit le nouveau titulaire devra, si la marque internationale a été transmise avant l'expiration du délai de cinq ans à compter de l'enregistrement international, donner l'assentiment requis conformément à l'article 9bis.

(4) Les dispositions des alinéas précédents ne sont applicables que sous la réserve de l'article 6quater de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

Article 9quater.

(1) Si plusieurs pays de l'Union particulière conviennent de réaliser l'unification de leurs lois nationales en matière de marques, ils pourront notifier au Gouvernement de la Confédération suisse :

a) qu'une Administration commune se substituera à l'Administration nationale de chacun d'eux et.

b) que l'ensemble de leurs territoires respectifs devra être considéré comme un seul pays pour l'application du présent Arrangement en tout ou en partie.

(2) Cette notification ne prendra effet que six mois après la date de la communication qui en sera faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays contractants.

(3) Op dezelfde wijze zal worden gehandeld, wanneer de rechthebbende op de internationale inschrijving mocht vragen de lijst der waren of diensten, waarvoor deze inschrijving geldt, te beperken.

(4) Voor deze verrichtingen kan een taxe worden geheven, die door het reglement van uitvoering zal worden vastgesteld.

(5) De latere toevoeging aan de lijst van een nieuwe waar of dienst is niet mogelijk dan door een nieuw depot, verricht overeenkomstig de voorschriften van artikel 3.

(6) Met de toevoeging wordt gelijkgesteld de vervanging van een waar of dienst door anderen.

Artikel 9bis.

(1) Indien een in het internationale register ingeschreven merk mocht worden overgedragen aan een persoon, gevestigd in een ander der Overeenkomstsluitende landen dan het land van de rechthebbende op de internationale inschrijving, zal de overdracht door de Administratie van datzelfde land ter kennis van het Internationaal Bureau worden gebracht. Het Internationaal Bureau zal de overdracht inschrijven, haar aan de andere Administraties mededelen en haar in zijn blad bekendmaken. Indien de overdracht is geschied vóór afloop van een termijn van vijf jaren te rekenen van de internationale inschrijving af, zal het Internationaal Bureau de toestemming vragen van de Administratie van het land van de nieuwe rechthebbende en zal, zo mogelijk, de datum waarop en het nummer waaronder inschrijving van het merk in het land van de nieuwe rechthebbende heeft plaats gehad, bekend maken.

(2) Overdracht van een in het internationale register ingeschreven merk ten behoeve van een persoon, die niet bevoegd is tot het doen inschrijven van een internationaal merk zal niet worden ingeschreven.

(3) Indien een overdracht niet in het internationale register kon worden ingeschreven, hetzij als gevolg van de weigering van toestemming van het land van de nieuwe rechthebbende, hetzij omdat zij geschiedde ten behoeve van iemand, die niet bevoegd is een internationale inschrijving te vragen, zal de Administratie van het land van de vroegere rechthebbende het recht hebben aan het Internationaal Bureau te verzoeken tot doorhaling van het merk in zijn register over te gaan.

Artikel 9ter.

(1) Indien de overdracht van een internationaal merk voor slechts een gedeelte der ingeschreven waren of diensten ter kennis van het Internationaal Bureau is gebracht, zal dit die overdracht in zijn register inschrijven. Elk der Overeenkomstsluitende landen zal de bevoegdheid hebben de geldigheid van deze overdracht niet te erkennen, indien de waren of diensten, in het aldus overgedragen gedeelte begrepen, van dezelfde soort zijn als die, waarvoor het merk ten behoeve van hem, die het merk heeft overgedragen, blijft ingeschreven.

(2) Het Internationaal Bureau zal eveneens inschrijven een overdracht van het internationale merk voor slechts één of meer der Overeenkomstsluitende landen.

(3) Indien, in de bovengenoemde gevallen, zich een verandering in het land van de rechthebbende voordoet, zal de Administratie waartoe de nieuwe rechthebbende behoort, haar toestemming, overeenkomstig artikel 9bis vereist, moeten geven, indien het internationale merk is overgedragen vóór het einde van een termijn van vijf jaren te rekenen van de internationale inschrijving af.

(4) De bepalingen van de vorige leden zijn slechts van toepassing met inachtneming van artikel 6quater van de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom.

Artikel 9quater.

(1) Indien verschillende landen van de bijzondere Unie overeenkomen de eenmaking hunner nationale wetten op de merken te verzamenlijken, kunnen zij de Regering van de Zwitserse Bondsstaat ervan in kennis stellen :

a) dat een gemeenschappelijke Administratie de plaats zal innemen van de nationale Administratie van elk van hen en

b) dat, voor de gehele of gedeeltelijke toepassing van deze Overeenkomst, het geheel van hun onderscheidene grondgebieden zal moeten worden beschouwd als één enkel land.

(2) Deze mededeling zal eerst gevolg hebben zes maanden na het tijdstip van de gedane kennisgeving door de Regering van de Zwitserse Bondsstaat aan de andere Overeenkomstsluitende landen.

Article 10.

(1) Les Administrations régleront d'un commun accord les détails relatifs à l'exécution du présent Arrangement.

(2) Il est institué, auprès du Bureau international, un Comité des Directeurs des Offices nationaux de la Propriété industrielle de l'Union particulière. Il se réunit sur convocation du Directeur du Bureau international ou à la demande de cinq pays, parties à l'Arrangement, à des intervalles ne dépassant pas cinq années. Il désigne en son sein un conseil restreint qui peut être chargé de tâches déterminées et se réunit au moins une fois par an.

(3) Les fonctions de ce comité sont consultatives.

(4) Toutefois :

a) sous réserve des compétences générales dévolues à la Haute Autorité de surveillance, il peut, sur proposition motivée du Directeur du Bureau international, et prononçant à l'unanimité des pays représentés, modifier le montant des émoluments prévus à l'article 8 du présent Arrangement;

b) il établit et modifie, à l'unanimité des pays représentés, le Règlement d'exécution du présent Arrangement;

c) les Directeurs des Offices nationaux de la Propriété industrielle ont la faculté de déléguer leurs pouvoirs au représentant d'un autre pays.

Article 11.

(1) Les pays de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 16 de la Convention de Paris pour la Protection de la propriété industrielle. Cette adhésion ne sera valable que pour le texte révisé en dernier lieu de l'Arrangement.

(2) Dès que le Bureau international sera informé qu'un pays ou tout ou partie des pays ou territoires dont il assure les relations extérieures a adhéré au présent Arrangement, il adressera à l'Administration de ce pays, conformément à l'article 3, une notification collective des marques qui, à ce moment, jouiront de la protection internationale.

(3) Cette notification assurera, par elle-même, auxdites marques, le bénéfice des précédentes dispositions sur le territoire du pays adhérent et fera courir le délai d'un an pendant lequel l'Administration intéressée peut faire la déclaration prévue par l'article 5.

(4) Toutefois, chaque pays, en adhérent au présent Arrangement pourra déclarer que, sauf en ce qui concerne les marques internationales ayant déjà fait antérieurement dans ce pays l'objet d'un enregistrement national identique encore en vigueur et qui seront immédiatement reconnues sur la demande des intéressés, l'application de cet Acte sera limitée aux marques qui seront enregistrées à partir du jour où cette adhésion deviendra effective.

(5) Cette déclaration dispensera le Bureau international de faire la notification collective susindiquée. Il se bornera à notifier les marques en faveur desquelles la demande d'être mis au bénéfice de l'exception prévue à l'alinéa précédent lui parviendra, avec les précisions nécessaires, dans le délai d'une année à partir de l'accession du nouveau pays.

Le Bureau international ne fera pas de notification collective aux pays qui, en adhérent à l'Arrangement de Madrid, déclareront user de la faculté prévue à l'article 3bis. Ces pays pourront, en outre, déclarer simultanément que l'application de cet Acte sera limitée aux marques qui seront enregistrées à partir du jour où leur adhésion deviendra effective; cette limitation n'atteindra toutefois pas les marques internationales ayant déjà fait antérieurement, dans ce pays, l'objet d'un enregistrement national identique et qui pourront donner lieu à des demandes d'extension de protection formulées et notifiées conformément aux articles 3ter et 8, alinéa (2), lettre c).

(6) Les enregistrements de marques qui ont fait l'objet d'une des notifications prévues par cet article seront considérés comme substitués aux enregistrements effectués directement dans le nouveau pays contractant avant la date effective de son adhésion.

Artikel 10.

(1) De Administraties zullen in gemeen overleg de bijzonderheden betreffende de uitvoering van deze Overeenkomst regelen.

(2) Bij het Internationaal Bureau wordt ingesteld een Raad van Directeuren van de nationale diensten voor de industriële eigendom der bijzondere Unie. Hij komt, op uitnodiging van de Directeur van het Internationaal Bureau of op verzoek van vijf landen, die partij zijn bij deze Overeenkomst, bij tussenpozen van ten hoogste vijf jaren bijeen. Hij kiest uit zijn midden een raad van beperkte omvang, die met bepaalde taken kan worden belast en die ten minste éénmaal per jaar vergadert.

(3) Deze Raad heeft een raadgevende functie.

(4) Evenwel :

a) kan de Raad, onder voorbehoud van de algemene bevoegdheden, die zijn toegekend aan het met het toezicht belaste Hoog Gezag, op gemotiveerd voorstel van de Directeur van het Internationaal Bureau en zich uitsprekend met eenparigheid van stemmen der vertegenwoordigde landen, het bedrag van de emolumenten, bedoeld in artikel 8 van deze Overeenkomst, wijzigen;

b) stelt de Raad het reglement van uitvoering vast en wijzigt het, met eenparigheid van stemmen der vertegenwoordigde landen;

c) kunnen de Directeuren van de nationale diensten voor de industriële eigendom hun bevoegdheid overdragen aan de vertegenwoordiger van een ander land.

Artikel 11.

(1) De landen der Unie tot bescherming van de industriële eigendom, die aan deze Overeenkomst geen deel hebben genomen, zullen daartoe op hun verzoek mogen toetreden, in de vorm, voorgeschreven bij artikel 16 van de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom. Deze toetreding zal alleen gelden voor de laatstelijk herziene tekst van de Overeenkomst.

(2) Zodra aan het Internationaal Bureau zal zijn bericht, dat een land of dat alle of een deel der landen of gebieden, waarvoor het de buitenlandse betrekkingen onderhoudt, tot deze Overeenkomst is toetreden, zal het aan de Administratie van dat land, overeenkomstig artikel 3, een collectieve opgave verstrekken van de merken, welke op dat ogenblik de internationale bescherming genieten.

(3) Deze kennisgeving zal op zichzelf voldoende zijn om aan genoemde merken het genot der voorafgaande bepalingen op het grondgebied van het toetredende land te verzekeren en zal de termijn van een jaar doen aanvangen, gedurende welke de betrokken Administratie de verklaring kan afleggen, bedoeld in artikel 5.

(4) Echter zal elk land bij zijn toetreding tot deze Overeenkomst kunnen verklaren, dat, behalve voor zover betreft de internationale merken, welke reeds eerder in dat land het voorwerp hebben uitgemaakt van een overeenkomstige nationale inschrijving, welke nog van kracht is, en welke merken op verzoek van de belanghebbenden onmiddellijk erkend zullen worden, de toepassing van deze akte beperkt zal blijven tot die merken, die zullen worden ingeschreven van de dag af, waarop die toetreding in werking zal treden.

(5) Deze verklaring zal het Internationaal Bureau ontheffen van de verplichting de hierboven bedoelde collectieve opgave te verstrekken. Het zal zich ertoe bepalen kennis te geven van de merken, ten behoeve waarvan het, onder vermelding van nauwkeurige gegevens, binnen de termijn van een jaar van de toetreding van het nieuwe land af, een verzoek zal ontvangen om ze te stellen in het genot van de uitzondering, bedoeld in de vorige alinea.

Het Internationaal Bureau zal geen collectieve opgave verstrekken aan de landen, die bij hun toetreding tot de Overeenkomst van Madrid zullen verklaren gebruik te maken van de in artikel 3bis bedoelde bevoegdheid. Deze landen zullen bovendien gelijktijdig kunnen verklaren, dat de toepassing van deze Akte beperkt zal zijn tot de merken, die zullen worden ingeschreven van de dag af, dat deze toetreding van kracht zal worden; deze beperking zal evenwel niet gelden ten aanzien van de internationale merken, die reeds vroeger in dat land het voorwerp van een gelijkkluidende nationale inschrijving hebben uitgemaakt en ten aanzien waarvan verzoeken om de bescherming tot deze landen uit te strekken kunnen worden ingediend, welke verzoeken worden gedaan en waarvan kennis wordt gegeven overeenkomstig de artikelen 3ter en 8, tweede lid, onder c).

(6) De inschrijvingen van merken, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een der opgaven, bedoeld in dit artikel, zullen beschouwd worden als in de plaats gesteld van de inschrijvingen, rechtstreeks geschied in het nieuwe Overeenkomstsluitende land vóór de datum, waarop zijn toetreding van kracht wordt.

(7) Les dispositions de l'article 16bis de la Convention de Paris pour la Protection de la propriété industrielle s'appliquent au présent Arrangement.

Article 11bis.

En cas de dénonciation du présent Arrangement, l'article 17bis de la Convention de Paris pour la Protection de la propriété industrielle fait règle. Les marques internationales enregistrées jusqu'à la date à laquelle la dénonciation devient effective, et non refusées dans l'année prévue à l'article 5, continueront, pendant la durée de la protection internationale, à bénéficier de la même protection que si elles avaient été directement déposées dans ce pays.

Article 12.

(1) Le présent Arrangement sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Paris aussitôt que possible.

(2) Il entrera en vigueur entre les pays au nom desquels il aura été ratifié ou qui y auront adhéré aux termes de l'article 11, alinéa (1), lorsque douze pays au moins l'auront ratifié ou y auront adhéré, deux années après que le dépôt du douzième instrument de ratification ou d'adhésion leur aura été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et il aura la même force et durée que la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

(3) A l'égard des pays qui déposeront leur instrument de ratification ou d'adhésion postérieurement au dépôt du douzième instrument de ratification ou d'adhésion, il entrera en vigueur selon les règles de l'article 16 de la Convention de Paris. Toutefois, cette entrée en vigueur sera subordonnée en tout état de cause à l'expiration du délai prévu à l'alinéa précédent.

(4) Cet Acte remplacera, dans tous les rapports entre les pays au nom desquels il aura été ratifié ou qui y auront adhéré, à partir du jour où il entrera en vigueur à leur égard, l'Arrangement de Madrid de 1891, dans ses textes antérieurs au présent Acte. Toutefois, chaque pays qui aura ratifié le présent Acte ou qui y aura adhéré restera soumis aux textes antérieurs dans ses rapports avec les pays qui ne l'auront pas ratifié ou qui n'y auront pas adhéré à moins que ce pays n'ait expressément déclaré ne plus vouloir être lié par ces textes. Cette déclaration sera notifiée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet que douze mois après sa réception par ledit gouvernement.

(5) Le Bureau International réglera, en accord avec les pays intéressés, les mesures administratives d'adaptation qui s'avèreront opportunes en vue de l'exécution des dispositions du présent Arrangement.

En foi de quoi les Plénipotentiaires soussignés, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, ont signé le présent Arrangement.

Fait à Nice en un seul exemplaire, le 15 juin 1957.

Pour la République Fédérale d'Allemagne :
Herbert KUHNEMANN.

Pour l'Australie :

Pour l'Autriche :
Gottfried THALER.

Pour la Belgique :
L. HERMANS.

Pour le Brésil :

Pour la République Populaire de Bulgarie :

Pour le Canada :

Pour Ceylan :

Pour Cuba :

Pour le Danemark :

(7) De regelen van artikel 16bis van de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom zijn op deze Overeenkomst van toepassing.

Artikel 11bis.

Ingeval van opzegging van deze Overeenkomst is artikel 17bis van de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom van toepassing. De internationale merken, ingeschreven tot de dag, waarop de opzegging van kracht wordt, en niet binnen het jaar, bedoeld in artikel 5, geweigerd, zullen, gedurende de duur der internationale bescherming, in het genot blijven van dezelfde bescherming, als waren zij rechtstreeks in dat land gedeponeerd.

Artikel 12.

(1) Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk worden nedergelegd te Parijs.

(2) Zij zal in werking treden tussen de landen, namens welke zij zal zijn bekrachtigd of die er toe zullen zijn toegetreden op de voet van artikel 11, eerste lid, wanneer ten minste twaalf landen haar zullen hebben bekrachtigd of tot haar zullen zijn toegetreden, en wel twee jaren nadat hun van de nederlegging van de twaalfde akte van bekrachtiging of van toetreding kennis zal zijn gegeven door de Regering van de Zwitserse Bondsstaat, en zij zal dezelfde rechtskracht en dezelfde werkingsduur hebben als de Internationale Overeenkomst van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom.

(3) Ten opzichte van de landen, die hun akte van bekrachtiging of van toetreding na de nederlegging van de twaalfde akte van bekrachtiging of van toetreding zullen nederleggen, zal zij in werking treden volgens de bepalingen van artikel 16 van de Internationale Overeenkomst van Parijs. Evenwel zal deze inwerkingtreding in ieder geval niet eerder geschieden dan na afloop van de termijn, bedoeld in het vorige lid.

(4) Deze Akte zal, in alle betrekkingen tussen de landen namens welke zij zal zijn bekrachtigd of die tot haar zullen zijn toegetreden, te rekenen van de dag waarop zij te hunnen opzichte in werking zal treden, in de plaats treden van de Overeenkomst van Madrid van 1891, zoals deze luidde vóór deze Akte. Evenwel zal ieder land, dat deze Akte zal hebben bekrachtigd of dat tot haar zal zijn toegetreden, in zijn betrekkingen met de landen, die haar niet zullen hebben bekrachtigd of die niet tot haar zullen zijn toegetreden, gebonden blijven aan de Overeenkomst, zoals deze vroeger luidde, tenzij eerstbedoeld land uitdrukkelijk heeft verklaard niet meer te willen zijn gebonden aan de Overeenkomst in die vorm. Van deze verklaring zal kennis worden gegeven aan de Regering van de Zwitserse Bondsstaat. Zij zal eerst werken twaalf maanden na ontvangst ervan door genoemde Regering.

(5) Het Internationaal Bureau zal, in overeenstemming met de betrokken landen, de administratieve regelingen tot aanpassing vaststellen, die nodig blijken te zijn met het oog op de uitvoering der bepalingen van deze Overeenkomst.

Ten blijk daarvan de ondergetekende gevolmachtigden, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan te Nice in één exemplaar, de 15de juni 1957.

Voor de Bondsrepubliek Duitsland :
Herbert KUHNEMANN.

Voor Australië :

Voor Oostenrijk :
Gottfried THALER.

Voor België :
L. HERMANS.

Voor Brazilië :

Voor de Volksrepubliek Bulgarije :

Voor Canada :

Voor Ceylon :

Voor Cuba :

Voor Denemarken :

Pour la République Dominicaine :

Pour l'Égypte :

Pour l'Espagne :

N. JURISTO VALVERDE;
J. L. APARICIO.

Pour les États-Unis d'Amérique :

Pour la Finlande :

Pour la France :

Marcel PLAISANT.

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

Pour la Grèce :

Pour la République Populaire de Hongrie :

Lajos DEJE.

Pour l'Indonésie :

Pour l'Irlande :

Pour Israël :

Pour l'Italie :

TALAMO.

Pour le Japon :

Pour le Liban :

Pour la Principauté du Liechtenstein :

Hans MORF.

Pour le Luxembourg :

J. P. HOFFMANN.

Pour le Maroc :

Taieb SEBTI.

Pour le Mexique :

Pour Monaco :

C. SOLAMITO.

Pour la Norvège :

Pour la Nouvelle-Zélande :

Pour les Pays-Bas :

C. J. DE HAAN.

Pour la République Populaire de Pologne :

Pour le Portugal, avec les îles Açores et Madère :

Jorge VAN ZELLER GARIN.

Pour la Roumanie :

Pour la Suède :

Pour la Suisse :

Hans MORF.

Léon EGGER.

Pour la Syrie :

Pour la République Tchécoslovaque :

D. Jan CECH.

Pour la Tunisie :

Salah Eddine EL GOULLI.

Pour la République de Turquie :

Pour l'Union Sud-Africaine :

Pour le Viet-Nam :

Pour la Yougoslavie :

Milenko JAKOVLJEVIC.

Voor de Dominicaanse Republiek :

Voor Egypte :

Voor Spanje :

N. JURISTO VALVERDE;
J. L. APARICIO.

Voor de Verenigde Staten van Amerika :

Voor Finland :

Voor Frankrijk :

Marcel PLAISANT.

Voor het Verenigd Koninkrijk Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Voor Griekenland :

Voor de Volksrepubliek Hongarije :

Lajos DEJE.

Voor Indonesië :

Voor Ierland :

Voor Israël :

Voor Italië :

TALAMO.

Voor Japan :

Voor Libanon :

Voor het Vorstendom Liechtenstein :

Hans MORF.

Voor Luxemburg :

J. P. HOFFMANN.

Voor Marokko :

Taieb SEBTI.

Voor Mexico :

Voor Monaco :

C. SOLAMITO.

Voor Noorwegen :

Voor Nieuw-Zeeland :

Voor Nederland :

C. J. DE HAAN.

Voor de Volksrepubliek Polen :

Voor Portugal, met de Azoren-Eilanden en Madeira :

Jorge VAN ZELLER GARIN.

Voor Roemenië :

Voor Zweden :

Voor Zwitserland :

Hans MORF.

Léon EGGER.

Voor Syrië :

Voor de Republiek Tsjechoslovakije :

D. Jan CECH.

Voor Tunesië :

Salah Eddine EL GOULLI.

Voor de Republiek Turkije :

Voor de Unie van Zuid-Afrika :

Voor Viëtnam :

Voor Joego-Slavië :

Milenko JAKOVLJEVIC.